

Hunde er et absolut must i familien DeVincent/Gifford. Favoritracerne er retrievere og beagler. P.t. er der kun retriever i familien, men en beagle er på ønskelisten. (Foto: privat)

MASSER AF HUNDELIV

i den amerikanske ambassadørbolig

Kærligheden til en hund er noget ganske særligt, mener dyrlæge Stephen DeVincent, den amerikanske ambassadør Rufus Giffords partner. Stephen har selv et meget stærkt bånd til sin golden retriever og kunne ikke forestille sig et liv uden et firbenet familiemedlem.

Heller ikke, selvom han for længst har tabt kampen om ambassadørboligens møbler til Argos

■ TEKST OG FOTO: ELSE MARIE LEHMAN

Selv når der er travlt i ambassadørboligen, skal der være tid til leg.

Argos kigger altid forbi, når der holdes arrangementer i ambassadørboligen.

BLÅ BOG STEPHEN DEVINCENT

UDDANNELSE: dyrlæge (New Hampshire University, Tufts and Cambridge University)

OPVOKSET: Waltham, Massachusetts

PARTNER: ambassadør Rufus Gifford

YNDLINGSCITAT: *Until one has loved an animal a part of one's soul remains unawakened* (Anatole France)

Kærlig, skøn og helt uden udstillingspotentiale

Og det er det i allerhøjeste grad hos Argos. Med ham fik ambassadørparret præcis den kærlige og skønne familiehund, de havde ønsket sig. Argos elsker at kramme og sætter gerne poterne på skuldrene af sine familiemedlemmer til et ordentligt bjørnekram, når han får lov til det. At han så – med Stephens egne ord – overhovedet ikke har udstillings- eller markprøvepotentiale, betyder ikke spor.

– Argos svømmer ikke. Han apporterer heller ikke specielt godt. Han har en lyserød snude og krøllet pels imod sig, smiler Stephen. Men det har ikke den mindste betydning for ambassadørparrets kærlighed til ham.

Af præcis de årsager kommer det trods Argos' mange andre klassiske golden-kvaliteter heller ikke på tale at bruge ham i avlssammenhæng, slår Stephen fast. Argos er da også kastreret, hvilket i USA er helt normalt for hanhunde, med mindre de netop skal benyttes til avl – en af de få forskelle, Stephen DeVincents indtil videre har oplevet på hunde- og hundeejerliv mellem USA og Danmark, hvor kastration er langt mindre udbredt.

Med til fest

Generelt er det Stephens oplevelse, at danskere og amerikanere har fuldstændig samme syn på hunde og hundeliv. Af samme grund har det heller ikke taget familien lang tid at falde til i Danmark efter deres ankomst i oktober sidste år, et par måneder efter ambassadøren. Begge steder fungerer hunde som ►

Skulle jeg selv have hund – så skulle det være en golden retriever

1/2 ann

Argos var blot syv uger gammel, da han kom ind i Stephen DeVincents og den amerikanske ambassadør Rufus Giffords liv. Parret boede i Washington DC, og de havde hver især haft hunde før. Men den lille hvalp var deres første fælles hund.

Racevalget faldt hurtigt på golden retriever, en race som Stephen DeVincents i mange år havde haft en særlig kærlighed til.

– Som ung forelskede jeg mig i en golden retriever, der var tilknyttet den dyrlægepraksis, hvor jeg arbejdede. Og jeg bestemte mig for, at når jeg selv skulle have en hund en

dag, så skulle det være en golden retriever, husker Stephen. – De er utrolig søde, venlige og intelligente – har nogle virkelig skønne kvaliteter.

Aubrey, som var Stephens første golden retriever, blev 16 år, og i mellemtiden var opdrætteren gået på pension. Hun kunne dog anbefale en anden opdrætter – en person med samme syn på hunde og på opdræt som hende selv. Der fik ambassadørparret deres Argos fra. For Stephen, der udover at være hundelsker også er dyrlæge, havde det stor betydning at vide, at hundens baggrund var i orden, og at hans sind og mentalitet var nøjagtigt, som det bør være hos en golden retriever.

isbrydere og skaber venskaber, når de og deres ejere mødes på lufteturene rundt omkring.

– Det kender jeg fra de steder, vi har boet i USA. Jeg har lagt mærke til, at I også samles i små grupper rundt omkring i parkerne med jeres hunde omkring jer og sludrer. Danskerne behandler deres hunde og katte på samme måde, som amerikanerne gør – nemlig som en vigtig del af familien.

Netop fordi Argos er så stor og vigtig en del af den lille familie, er det også helt naturligt for Stephen og Rufus, at Argos deltager i de arrangementer, der holdes i ambassadørboligen Rydhave.

– Ved de større arrangementer, hvor der f.eks. er 100 gæster, bliver han typisk oven på. Men når arrangementet er ved at være slut, og der er 20-25 tilbage, så får han stort set altid lov til at komme ned og hilse på, hvis han har lyst. Jeg tror, han har været med til alt, vi har holdt her, fortæller Stephen.

Masser af hundevenskaber

At møde mange mennesker, også dem, man ikke kender, er ikke noget, Argos altid har været glad for. Men han er kommet stærkt efter det i løbet af sine ungdomsår.

– Som hvalp kunne Argos godt blive lidt nervøs for fremmede. Men vi er flyttet nogle gange, og han har mødt mange mennesker undervejs, så i dag har han vænnet sig til, at der kommer

gæster og personale, at der er middagselskaber og større sociale arrangementer. I dag er han rigtig god til det og nyder at være med til det hele, fortæller Stephen.

Også i forhold til andre hunde har Stephen haft stort fokus på, at Argos skal fungere socialt. At ét er gåturene med sine ejere, men noget andet er at komme ud blandt andre firbenede og virkelig være hund. Derfor har Argos sin faste hundelufter, der dagligt kommer og henter ham, så han sammen med en flok andre hunde kommer på skønne, lange ture i skove, strande og parker, hvor alle løber frit og leger på kryds og tværs – og kommer glade og trætte hjem. Det har givet masser af hundevenskaber på tværs af racer og størrelser.

Er det her virkelig mit?

I Staterne boede Argos i lejligheder og gik som mange andre hunde ture i de lokale parker. Da han sammen med Stephen ankom til Rydhave, ambassadørboligen nord for København, efter en lang flyvetur fra USA og blev lukket ud i den store, grønne baghave havde han svært ved at tro sine hundeøjne. ►

Både Stephen og Argos er faldet rigtig godt til i Danmark. Og i ambassadørboligen og dens store, hundevenlige have.

”
Argos har sin faste hundelufter, der dagligt kommer og henter ham.

1/1 ann

Da dørene blev åbnet ud til baghaven, vendte han sig og kiggede, som om han spurgte: ”Er det her virkelig mit?”

– Da dørene blev åbnet ud til baghaven, vendte han sig og kiggede, som om han spurgte: ”Er det her virkelig mit?” – og så løb han ud og rullede rundt. Den historie elsker ambassadøren at fortælle. Det med at rulle sig i haven har Argos gjort nærmest lige siden. Selv når han kommer hjem fra sine ture med hundelufteren eller en gåtur i parken, går han tit direkte hen til havedøren og venter på at blive lukket ud i sin elskede baghave.

Har vundet hævd på møblerne

Argos nyder i det hele taget livet i Danmark og i ambassadørboligen. Og også i møblerne, som han for længst har vundet hævd på. – Det var ikke min beslutning, fortæller Stephen med et smil. – Det var ambassadørens. I hans familie har hundene fået lov til at være i møblerne. Jeg ville gerne have Argos til at vente på at få lov, før han hoppede op. Men den kamp tabte jeg hurtigt til Argos og ambassadøren. Argos sover også i sengen hos os. Men han respekterer, at reglerne kan være anderledes for møblerne andre steder, og han hopper ned, når han bliver bedt om det. Så det er helt okay.

Stærke bånd

Også Argos’ navn vidner om, hvor vigtigt et medlem han er af ambassadørfamilien. Han er nemlig opkaldt efter den trofaste hund af samme navn i Homers Odysseen. I historien venter Argos loyalt på Odysseus i årevis og genkender som den eneste sin forklædte herre, da han efter 20 år når hjem igen. Odysseus kan dog ikke hilse på sin gamle, afkræftede ven uden at afsløre sin egen identitet, og må ignorere ham. Umiddelbart derefter dør

Argos. En historie, der er både trist og smuk på samme tid – om den troskab og det ganske særlige bånd, der er mellem en hund og dens ejer.

På samme måde har hundene i Stephens og Rufus’ liv hver især betydet utrolig meget. For netop deres trofasthed og ubetingede venskab, også i svære tider. En ganske særlig kærlighed, som masser af billeder af Argos og hans forgængere rundt omkring i ambassadørboligen tydeligt vidner om.

– Argos og ambassadøren har også et helt særligt forhold. Lucas, ambassadørens tidligere hund, var død knap to år før, vi fik Argos. Han følte sig ikke klar til en ny hund endnu. Men da Argos kom ind i vores liv, udviklede der sig alligevel hurtigt et utroligt stærkt bånd imellem dem. Han hjalp Rufus med at komme over tabet af Lucas, er Stephen overbevist om.

Et velkendt syn

Argos, der i dag er 2½ år, er også et velkendt syn på de sociale medier, hvor ambassadøren gerne deler billeder af sit firbenede familiemedlem. Fra baghaven, familieturene i parken eller besøg rundt omkring i landet. Om han skal have følgeskab af flere hunde i ambassadørboligen eller senere på familiens færd ligger endnu ikke fast, men det er slet ikke utænkeligt. Det er allerede bestemt, at en eventuel legekammerat skal være en beagle som ambassadørens tidligere hund – en race, som Rufus stadig holder meget af, og som i hans øjne har flere af de samme kvaliteter som den sociale og venlige retriever. Med en bonus i form af mere larm og hulen, som Stephen tilføjer med et smil. Et er dog sikkert: Der hører hunde til i familien DeVinent/Gifford. ■

1/1 ann